

Plenum

Torsdag 21.4.2016 kl. 16.00—19.18

8. Lagmotion med förslag till lag om ändring av 2 c kap. 5 § i strafflagen

Lagmotion LM 16/2016 rd Mika Niikko saf m.fl.

Remissdebatt

Andre vice talman Paula Risikko: Ärende 8 på dagordningen presenteras för remissdebatt. Talmanskonferensen föreslår att ärendet remitteras till lagutskottet.

Debatt

18.50 **Mika Niikko ps** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Tässä lakialoitteessani keskeisin asia on se, että törkeissä rikoksissa tuomiot olisivat pidempikestoisia eliikä vankiloissa istutut ajat muutettaisiin pidemmiksi.

Aluksi täytyy ihan todeta, että olen kiitollinen siitä, että erityisesti perussuomalaisten eduskuntaryhmän kansanedustajista 28 kansanedustajaa on allekirjoittanut tämän lakialoitteen, ja uskon tämän olevan hyvä puolueemme kannalta, jotta me saamme tätä asiaa vietyä ministerimme kautta myös sitten eteenpäin.

Arvoisa rouva puhemies! Hyvät kollegat! Törkeistä rikoksista joutuu istumaan vankilassa yleisen oikeustajun kannalta aivan liian lyhyitä ajanjaksoja. Nykykäytäntö on oikeustajun ja turvallisuuden kannalta kestämaton. Raiskauksesta ei saa tuomita — ei, jos asiaa tarkastellaan "lusimisen pituuden näkökulmasta". Kansalaisten selkeä enemmistö ja mielipide on pitkään moittinut Suomen lainsäädännön heikkoutta. Törkeiden rikoksien tuomioiden osalta tuomiot ovat liian lyhytkestoisia. Epäonnistumisia rikoslaissa ja sen tulkinnassa on aivan liian paljon. Esimerkiksi viime joulukuussa Espoon käräjäoikeus langetti 3,5 vuoden vankeustuomion miehelle, joka oli käyttänyt lasta seksuaalisesti hyväkseen lähes kuusi vuotta. Oikeuden mukaan hyväksikäyttö alkoi lapsen ollessa 4-vuotias ja teot päättyivät lapsen ollessa 10-vuotias. Onkin oikeudenmukaista kysyä, toteutuiko uhrin ja omaisten oikeusturva siinä, että lievän tuomion lisäksi tuomitulla on tässä tapauksessa mahdollisuus päästä ehdonalaiseen vapauteen jo vuoden ja kolmen kuukauden jälkeen.

Nykyisen rikoslain mukaan rikoksenteijä, joka ei ole kolmeen vuoteen ollut vankilassa, pääsee ehdonalaiseen vapauteen, kun on kärsinyt rangaistuksestaan puolet. Nuorelle rikoksenteijälle istumisaika on kuitenkin vieläkin lyhyempi, vain yksi kolmasosa. Lisäksi koevapaus voi koittaa jo puoli vuotta ennen varsinaista vapautumista vankilasta.

Arvoisa puhemies! Haluaisin nyt suoraan mennä tähän lakialoitteen sisältöön. Tämä lakialoite ehdottaa, että rikoksenteijän vankilassa viettämän ajan lievennyksiä supistettaisiin. Törkeistä henkeen ja terveyteen kohdistuvista rikoksista seuraava määräaikainen vankeusrangaistus suoritettaisiin jatkossa kokonaan vankilassa. Puoli vuotta ennen vapautusta olisi kuitenkin edelleen mahdollista päästä valvottuun koevapauteen, mikäli siihen on edellytyksiä. Muiden kuin törkeiden henkeen ja terveyteen kohdistuvien rikosten kohdalla

Punkt i protokollet PR 41/2016 rd

lievemman, niin sanotun ensikertalaisen kohtelun saisi jatkossa, jos rikosta on edeltänyt vähintään kuuden vuoden vankilaton jakso. Tällä hetkellä määräaika on kolme vuotta.

Rikoslain 2 c luvun 5—14 §:ien kohdat säätelevät sitä, kuinka nopeasti ehdottomaan määräaikaiseen vankeusrangaistukseen tuomittu vanki vapautetaan ehdonalaiseen vapauteen. Keskeisimmät pykälät ovat 5 § ja 8 §. Niiden mukaisesti: 1) Pääsääntöisesti vanki päästetään ehdonalaiseen vapauteen, kun hän on kärsinyt rangaistuksestaan kaksi kolmasosaa tai alle 21-vuotiaana tehdyn rikoksen rangaistuksesta puolet. 2) Pääsäännöstä poiketaan, kun vanki ei ole suorittanut vankeusrangaistusta vankilassa rikosta edeltäneiden kolmen vuoden aikana. Tässä tapauksessa hänet päästetään ehdonalaiseen vapauteen, kun hän on kärsinyt rangaistuksestaan puolet tai alle 21-vuotiaana tehdyn rikoksen rangaistuksesta yhden kolmasosan. 3) Vankilassa todellisesti vietettyä aikaa voi lisäksi lyhentää valvottu koevapaus. Koevapauteen voi päästä 6 kuukautta ennen ehdonalaista vapauttamista. Tällöin vankia valvotaan vankilan ulkopuolella teknisin välinein tai muulla tavalla.

Arvoisa puhemies! Näin esimerkiksi taposta 9 vuoden vankeusrangaistuksen saanut voi tosiasiallisesti olla vankilassa 4 vuotta. Alle 21-vuotiaana tehdystä törkeästä raiskauksesta 4 vuodeksi ehdottomaan vankeuteen tuomittu voi istua vankilassa vain 10 kuukautta. Kuten mainittu, nämä lieventävät tilanteet edellyttävät, että rikoksentekijä ei ole ollut vankilassa rikosta edeltäneiden kolmen vuoden aikana. Rikoslaki on näin ollen merkittävästi lievempi vangille, jolla joko ei ole lainkaan aikaisempia vankeusrangaistuksia tai jonka viimeisimmästä vankeusrangaistuksesta on sen verran paljon aikaa, että hän välillä ehtii olla kolme vuotta poissa vankilassa. — Tämä löytyy 5 §:n 2 momentin toisesta lauseesta.

Huojennus koskee monia tilanteita. Yksi tällainen on niin sanottu aito ensikertalaisuus, jolloin henkilöllä ei ole lainkaan aikaisempia vankeustuomioita. Toisaalta tuomittu voi olla tosiasiallisesti rikoksen uusija. Historiassa voi olla useitakin törkeitä rikoksia. Elämäntapa on voinut olla rikollinen, vaikka ehdotonta vankeutta ei ole ollut kolmeen vuoteen.

Huomioitava on myös vastikään Suomeen ulkomailta muuttaneiden tilanne. Osa ulkomailta tulleista rikoksentekijöistä on voinut elää rikollisesti myös aikaisemmassa olinpaikassaan, mutta Suomessa he saavat ensikertalaisen kohtelun. Turvapaikanhakijamäärien kasvun myötä tämä huomio on entistä merkittävämpi. Tilanne loukkaa kansalaisten oikeustajua ja vaarantaa turvallisuutta. Hyvinkin rikollisella taustalla voi saada lievimmän mahdollisen kohtelun.

Arvoisa puhemies! Huomiota vaatii myös se tosiasia, että pääsääntönä oleva ennenaikainen vapautus ehdonalaiseen koskee myös törkeistä henkeen ja terveyteen kohdistuvista rikoksista annettuja tuomioita. Ei niin ikään ole yleisen oikeustajun mukaista, että törkeästä rikoksesta tuomittu vanki vapautuu vankilasta lähes automaattisesti, kun on suorittanut vankeusajasta niin vähän kuin puolet, kun on nuori rikoksentekijä, tai kaksi kolmasosaa, joka on pääsääntö.

Edellä esitetystä johtuen on vankilassa vapautumisen ehtoja tiukennettava seuraavasti: törkeiden henkeen ja terveyteen kohdistuvien rikosten kohdalla on kokonaan poistettava 1) pääsääntöinen ennenaikainen vapautuminen sekä 2) lievennys ensikertalaisuuden perusteella. Näiden tiukennusten vaikutuksesta mainitun törkeän rikoksen tekijä suorittaisi rangaistuksen vankilassa kokonaan ellei pääse valvottuun koevapauteen aikaisintaan puoli vuotta ennen vapautumista.

Arvoisa puhemies! Haluan vielä tässä lyhkäsesti luetella, mitkä ovat nämä törkeät rikokset, joita tämä tiukennus koskisi. Ne löytyvät rikoslain 2 c luvusta, 11 §, 1 momentti, 1 kohta. Ne ovat: murha, tappo, surma, törkeä pahoinpitely, törkeä raiskaus, törkeä lapsen

Punkt i protokollet PR 41/2016 rd

seksuaalinen hyväksikäyttö, törkeä ryöstö, törkeä tuhotyö, joukkotuhonta, rikos ihmisyyttä vastaan, törkeä rikos ihmisyyttä vastaan, sotarikos, törkeä sotarikos, kidutus, törkeä ihmiskauppa, panttivangin ottaminen, törkeä terveyden vaarantaminen, ydinräjähderikos, kaappaus, terroristisessa tarkoituksessa tehty rikos sekä sellaisen rikoksen yritys ja osallisuus sellaiseen rikokseen.

Tämän ohella jäisi edelleen voimaan erittäin vaarallisena pidettäviä rikollisia koskeva 2 c luvun 11 §. Se säättää, että tuomioistuimien voi törkeiden henkeen ja terveyteen kohdistuvien rikosten kohdalla päättää, että vangittu vapautuu vankilasta vasta sen kokonaisrangaistustajan lopussa.

Arvoisa puhemies! Tämä on nykylainsäädännön heikkous, tätä 2 c luvun 11 §:ää ei kovin usein käytetä.

Muiden kuin edellä mainittujen törkeiden rikosten kohdalla on myös ensikertalaisuuden ehtoja kiristettävä. Tällä hetkellä ensikertalaisen kohtelun saa, jos ei ole kolmeen vuoteen suorittanut vankeusrangaistusta vankilassa. Tämä määräaika tulisi muuttaa kuuteen vuoteen paitsi nuorten rikostekijöiden, alle 20-vuotiaiden, kohdalla neljään vuoteen. Pidempi määräaika heijastaa paremmin sitä, että henkilö ei todellisuudessa ole tottunut rikolliseen elämäntapaan ja voidaan vapauttaa ehdonalaan vapauteen ennen tuomion loppuun kulumista.

Arvoisa puhemies! Tähän loppuun haluan vielä todeta sen asian, että ennenaikaiseen vapautumiseen johtavat lievennykset tulee poistaa törkeiden henkeen ja terveyteen kohdistuvien rikosten kohdalla. Tämä on lakialoitteen pääasiallinen sisältö. Niiden kohdalla käytännön pitää olla se, että istutaan koko tuomio vankilassa ellei vapauduta koevapauteen puoli vuotta ennen tuomion loppumista.

Lopuksi on pakko vielä toistaa tämä tosiasia, että on syytä muistaa se, että nyt kun meillä on siirtolaiskriisi päällä Suomessa, se alleviivaa linjan tiukennusten tärkeyttä. Tuomioiden pitää olla uskottavia myös toisiin käytäntöihin tottuneiden ulkomaalaisten kannalta. Tällä lakimuutoksella yhteiskunnastamme tulee oikeudenmukaisempi, sekä se viestittää selkeästi kansalaisille sitä, että lainsäätäjämme ovat tilanteen tasalla ja haluavat luoda turvallisempaa yhteiskuntaa maassamme. — Kiitos.

19.01 Jani Mäkelä ps: Arvoisa puhemies! Oikeudenkäyttöön Suomessa liittyy monia räikeitä yleisen oikeustajun vastaisuuksia ja asenneongelmia, joista räikeimpiä tämä kannattava lakialoite pyrkii korjaamaan. On käsittämätöntä, miten rikoksesta tuomittu voi saada automaattisen alennuksen tuomioonsa. Se on väheksyntää rikoksen uhreja kohtaan. Onko heidän kärsimyksensä vähempiarvoista, koska tekijä oli ensikertalainen? Oikeuslaitos tuomitsee joistain teoista tuomion jo lähtökohtaisesti skaalan alakanttiin jostain syystä, ja sen lisäksi käynnistetään vielä tuomioiden alennusmyynti. Yleisen käsityksen mukaan tuomiot pitäisi istua päivästä päivään sellaisenaan. Erityisen käsittämätön ajatus on se, että törkeisiin rikoksiin syyllistyneiden ensikertalaisuus uudistuu vain joitakin vuosia tekojen jälkeen. Nykyinen lainsäädäntö johtaa tässä tilanteeseen, joka on kansalaisten mielestä absurdi ja totuuden- ja kohtuudenvastainen.

Arvoisa puhemies! Tämä lakialoite puuttuu joihinkin näistä epäkohdista. Siksi toivon sille menestystä ja eduskunnalle selkärankaa ottaa tämä asia tosissaan. Oikeusministeriö selvittää tuomioiden ja yleisen oikeustajun suhdetta, ja tässä on konkreettinen esitys, miten sitä suhdetta voisi parantaa.

Punkt i protokollet PR 41/2016 rd

19.02 **Laura Huhtasaari ps:** Arvoisa puhemies! Edustaja Niikko kertoi tapauksesta, jossa pientä lasta oli käytetty hyväksi kuusi vuotta ja tuomio tästä oli 3,5 vuotta vankeutta. Meillä on sellainen kummallinen rikollisten hyysäyskulttuuri vallalla, mikä selittää nämä löysät lait. Oikeastaan, kun katson ympärilläni, eihän täällä salissa olekaan muita kuin perussuomalaisia käsittelemässä tätä asiaa, joten me perussuomalaiset olemme selvästi tässä asiassa erilainen puolue, me todella haluamme tähän asiaan muutosta. Ei voi olla oikein, että kolmen vuoden välein raiskaaja raiskaa ensikertalaisena. (Mika Niikko: Juuri näin!) Uhrille ei ole merkitystä sillä, oliko tekijä ensikertalainen vai ei. Me tarvitsemme oikeutta uhrille. Tämä aloite on askel hyvään suuntaan, ja kannatan tätä. Olisi tärkeää saada ensikertalaisuus pois törkeissä rikoksissa.

19.04 **Sami Savio ps:** Arvoisa puhemies! Edustaja Niikon jättämä lakialoite laiksi rikoslain 2 c luvun 5 §:n muuttamisesta pureutuu erittäin tärkeään aiheeseen. Ehdonalaiseen vankeuteen vapautetaan nykyisin pääsääntöisesti silloin, kun vanki on kärsinyt rangaistuksesta kaksi kolmasosaa, ja nuoren rikosentekijän tai ensikertalaisuussäännöksen perusteella tuomitun ehdoton rangaistusaika on korkeintaan puolet tai sitä vähemmän. Lisäksi valvottu koevapaus voi lyhentää aikaa kuudella kuukaudella. Ensikertalaisuuden määrittämään lukeutuvat vangit, jotka eivät ole istuneet vankilassa kolmeen vuoteen ennen rangaistuksen täytäntöönpanoa. Kuitenkaan yleisen oikeustajun hengen mukaista ei ole se, että ensikertalaisstatukseen oikeuttava vapaudessaoloaika on näinkin lyhyt.

Tässä edustaja Niikon lakialoitteessa puututaan mainittuihin epäkohtiin täysin oikealla tavalla. Aloitteen mukaan ensikertalaisuuden määräaika nostettaisiin kuuteen vuoteen, nuorilla neljään vuoteen. Itse asiassa määräaika voisi olla jopa tätä pidempikin, mahdollisesti 10 vuotta tai enemmän. Pitkä ajanjakso antaisi merkittäviä viitteitä siitä, ettei henkilö ole elämäntaparikollinen. Edustaja Niikko esittää myös sitä, että törkeiden henkeen ja terveyteen kohdistuvien rikosten kohdalta poistetaan pääsääntöinen ennen aikainen vapauttaminen ja lievennys ensikertalaisuuden perusteella.

Arvoisa puhemies! Nämä ovat erittäin kannatettavia rikoslain muutosesityksiä. Ne olisivat toteutuessaan myös merkittäviä kansalaisten turvallisuudentunteen kannalta ja antaisivat kansalaisille ja rikosten uhreille tärkeän moraalisen viestin, kuten edustaja Mäkelä edellä jo totesikin. Toki meillä on edelleen varaa myös muihin rikoslain kiristykseen, mutta tämä olisi kuitenkin toteutuessaan erittäin hyvä askel.

19.06 **Leena Meri ps** (varsinainen puheenvuoro): Arvoisa puhemies! Pidän kanssa erittäin kannatettavana tätä Niikon lakialoitetta ja olen sen allekirjoittanut. Yleisestikin meidän rangaistusjärjestelmässämme tuomioistuimien ottaa esimerkiksi useista rikoksista mitattaessa mittaamisen lähtökohdaksi ankarimman rikoksen, ja itsekin kun hovioikeudessa olen esittelijänä ollut, niin hyvin kaavamaisesti siellä tapahtuu sitten se muista rikoksista saatava lisärangaistus, joka tarkoittaa yleensä yhtä kolmasosaa seuraavista rikoksista, eli siellä tulee jo ensin paljousalennus.

Lisäksi tuomioistuin toki voi ottaa mittaamisessa huomioon koventavia ja lieventäviä seikkoja, mutta jos sitten vielä tulee helpommin tai automaattisesti näitä ehdonalaiseen vapautteen pääsemisiä, niin se johtaa juuri siihen, että ensin saa alennuksen useammista rikoksista, mittaamisessa ehkä lievennysperusteita. Tässä oli tämä julkisuus hetken aikaa sitten korkeimman oikeuden lieventävänä perusteena seksuaalirikoksessa. Syyttäjä on kyllä ilmoittanut, että valittaa siitä korkeimpaan oikeuteen, koska yhteiskunnallisesti mer-

Punkt i protokollet PR 41/2016 rd

kittävät ja puhuttavat rikokset saattavat mennä julkisuuteen ja aina ehkä olisi sitten mahdollista sanoa, että kun tämä tuli julkiseksi, niin minulle ei tarvitse rangaistusta sitten antaa.

Tässä itse olin viime viikolla eräässä paneelissa, missä keskustelimme seksuaalirikoksista, ja siellä otin esille esimerkiksi tämmöisen tilanteen, jossa aikuiset, neljä aikuista miestä, olivat useita vuosia käyttäneet seksuaalisesti hyväkseen 2—5-vuotiaita lapsia ja he olivat harrastaneet heidän kanssaan useita kertoja yhdyntöjä. Tuomio oli alle 4 vuotta, ja jos siihen tulee näitä alennuksia, niin kyllä se on todella surullista. On kuitenkin yhteiskunnan viesti ja tehtävä, lainsäätäjän viesti, antaa se signaali, mikä on oikein ja mikä on väärin. Yleisestikin Suomessa voisi siirtyä enemmän sellaiseen järjestelmään, että tuomioistuin aina määräisi sen ehdonalaisen vapauden alkamisajankohdan, koska me välttäisimme tällaisia automaatioita.

Kannatan tätä lakiehdotusta.

19.08 Mika Niikko ps: Arvoisa rouva puhemies! Kiitos näistä kannatuspuheenvuoroista. Haluan muutaman huomion niistä nostaa.

Tämä on aivan totta, mitä, edustaja Mäkelä, mainitsitte siitä, että meillä on ikävä kyllä sellainen mielikuva, että tuomion alennusmyynti alkaa silloin kun tuomiota julistetaan: tulevat nämä lievennykset, ja sitten sen lisäksi, kuten edustaja Meri sanoi, tulevat myös nämä paljousalennukset. Ei ole ihme, jos edustaja Huhtasaaren mukaisesti aletaan kutsua tätä Suomen lainsäädäntöä rikollisten hyysäyskulttuuriksi.

Arvoisa puhemies! Olen hiukan huolissani siitä, että me kansanedustajat kyllä hyvin usein juhlapuheissamme ja vaalikoneissa vastaamme, että me haluamme tiukentaa rikoslakia — varsinkin, kun rikokset kohdistuvat lapsiin. Me emme kuitenkaan todellisuudessa ole sitä tehneet esimerkiksi viime vaalikaudella, jolloin myös keskusteltiin tästä samasta aiheesta.

Nyt kun perussuomalaiset, kokoomus ja keskusta ovat hallituksessa, niin toivon ja haluan uskoa siihen, että nyt niistä puheista ryhdytään tekoihin. Siinä mielessä on tärkeää pitää tätä asiaa nyt esillä ja saada tämä ministerin kautta vietyä mietittäväksi jonkun näköiseen työryhmään, jossa tämän lain korjaaminen tähän suuntaan tulisi toteutumaan.

Arvoisa puhemies! Uskon, että Suomessa me voimme parantaa ihmisten oikeusturvaa ja antaa oikean signaalin sillä, että me otamme vakavasti nämä törkeät rikokset ja lähemme niiden rangaistuksia tiukentamaan tosissamme.

Koska itse olen aikaisemmassa ammatissani myös toiminut 10 vuotta kriminaaliluokan parissa — niiden, jotka ovat vankilasta vapautuneet — tiedän, että myös näitä rikoksia itse tekevät haluavat tälle sektorille tiukempia tuomioita. He itsekin sanovat, että Suomessa on aivan liian pienet tuomiot, kun esimerkiksi ystävä surmataan tai tehdään seksuaalirikoksia. Olen kohdannut useita tällaisia henkilöitä, jotka itse rikostelevat mutta myös toivovat näihin tiukennuksia.

Joten jos kerran rikoksia tekevät henkilöt sekä lainsäätäjät ja julkinen mielipide, koko kansa, haluaa tiukennuksia, niin olisi häpeällistä, jos tämä eduskunta ei tämän hyväksi (Puhemies koputtaa) mitään kykene tekemään.

19.10 Laura Huhtasaari ps: Arvoisa puhemies! Edustaja Meri otti esille pieniin lapsiin kohdistuneita seksuaalirikoksia ja niistä saatuja paljousalennuksia. Ainoa oikeudenmukainen menettely olisi paljouslennys.

Punkt i protokollet PR 41/2016 rd

19.11 **Jani Mäkelä ps:** Arvoisa puhemies! Vielä täydennyksenä äskeiseen puheenvuorooni: Nyt kun täällä ei näitä oikeudenkäyntiliberaaleja näy puolustelemassa näitä matalia rangaistuksia, niin todettakoon, että sieltä joskus on esitetty sellainen näkemys, että sen takia tuomioita alennettaisiin, että vankilassa istuminen maksaa. Mutta tämä perusteluhan on täysin kestämaton siinä mielessä, että nyt kun meille on vaikka tullut turvapaikanhakijoita, niin ne rahat kyllä kaivetaan, millä turvapaikanhakijat ylläpidetään. Meidän täytyy siis myös kaivaa ne rahat, millä pidetään rikolliset vankilassa.

19.11 **Leena Meri ps:** Arvoisa puhemies! Viime viikolla olin paneelissa keskustelemassa näistä seksuaalirikoksista, se koski erityisesti niitä ja niitten rangaistuksia. Siellä oli sitten Krimolta tällainen henkilö, joka veti tätä projektia tästä oikeustajututkimuksesta. Hän esitteli sitten semmoisia kaavioita, että rangaistusten koventaminen ei ole yleensä vähentänyt rikollisuutta. Mutta siinä kaaviossa kyllä sitten oli kaikki rikokset, joten siitä ei sitten saanut selkoa minusta kyllä, mitä rikoksia se koski.

Paneelin lopuksi kuitenkin jostakin syystä päädyimme keskustelemaan siitä, että täällä on aikanaan kriminalisoitu lasten fyysinen pahoinpitely — tästä on joitakin vuosia, nyt en tarkalleen muista, milloin se oli — ja hän sitten totesi, että se kyllä sitten auttoi, ne ovat kovasti vähentyneet. Sitten minä sanoin, että no, nythän teillä on jo itselläkin esimerkki siitä, että kyllä jonkun teon kriminalisointi tai sen rangaistuksen koventaminen muuttaa ihmisten käytöstä. Että minusta hän oli siinä ristiriitainen.

Hän veti sitä oikeustajututkimusta, ja jotenkin oli vain semmoinen tuntuma, että toivotavasti sitten nyt siinä ei ole liikaa asenteellisuutta, kun jotenkin jo etukäteen oltiin sitä mieltä, että kovat rangaistukset eivät auta.

En minäkään siihen usko, että se, jos antaa 100 vuotta vankeutta, mitään auttaa — silloinhan ihminen tekee vielä kovempia rikoksia, jottei ainakaan jäisi kiinni. Totta kai siinä pitää joku tolkku olla. Mutta jos ihminen esimerkiksi uusii rikoksen ja erityisesti lapsiin kohdistuvia seksuaalirikoksia tai muita henkirikoksia, niin kyllä on hyvä kysymys myös se, että tulisiko hänen olla jossakin hoitolaitoksessa. Tuleeko meidän riskeerata meidän muiden turvallisuus? Tiedän, että moni vastustaa tätä minun ajatustani, mutta siinä olisi sitten aika ajoin testaukset, että onko hän parantunut. Ensin vankeusrangaistus ja sitten hoitoon saattaminen, koska minusta on tärkeämpää, että me, ketkä haluamme olla rauhassa, saamme olla rauhassa, ja sitten ne, ketkä eivät voi elää yhteiskunnan sääntöjen mukaan, ovat sitten pois pelistä. Näin minä tämän asian näen.

19.13 **Mika Niikko ps:** Arvoisa rouva puhemies! Edustaja Meri mainitsi tämän asian, että usein tätä perustellaan siten, että rikosten määrä ei vähene tai sitten välttämättä henkilö ei siitä parane, vaikka kuinka kauan olisi vankilassa. Tätä samaa perustelua kuultiin viime kaudella täällä, kun tästä samasta lakisisällöstä käytiin keskustelua, ja silloin nykyinen oppositio oli hallituksessa. Silloin täällä oli paljon puolustajia, jotka sanoivat juuri nämä argumentit, että ne rikosten määrät eivät siitä vähene, jos he istuvat kauemmin siellä vankilassa. Myös edustaja Mäkelä sanoi monesti saman argumentin, että se tulee maksamaan enemmän ja meillä ei ole rahaa käyttää siihen, että ihmiset istuvat vankilassa liikaa. Tällä kertaa nämä henkilöt eivät ole täällä näitä kantoja esittämässä, ehkä ne voimavarat loppuivat siihen äitiyspakettikeskusteluun. Siinä mielessä se on surullista, että me emme saa tähän kunnon debattia ja kunnon keskustelua aikaiseksi siitä, pitäisikö tällainen lainsäädäntö tehdä vai ei. Uskon kuitenkin, kun tässä on 28 perussuomalaisten kansanedustajan al-

Punkt i protokollet PR 41/2016 rd

lekirjoitusta, tämän lakialoitteen menestymiseen. Selkeä enemmistön linja myös julkisissa mielipiteissä haluaa näihin lakeihin tiukennuksia.

Haluan myös muistuttaa siitä, että Suomessa on Pohjoismaitten liberaalein laintulkinta törkeissä rikoksissa. Vertailun vuoksi Ruotsin rikoslaki brottsbalken ei nimittäin lainkaan tunne edes aidoille ensikertalaisille niin nopeasti kuin puolen tuomion ajalla tulevaa alennusta ja jo yksi kolmasosa -ajalla tapahtuvaa ehdonalaista vapautusta, vaan tämän lain sääntönä Ruotsissa on, että määräaikaisesta vankeusrangaistuksesta on suoritettava vähintään kaksi kolmasosaa ennen ehdonalaiseen vapauteen pääsemistä. Siinä mielessä, kun ollaan katsottu monesti tuolta lännestä päin mallia, toivoisi, että näissä asioissa katsottaisiin mallia, että lähdettäisiin tälle tiukentamisen linjalle ja saataisiin selkeä signaali ennen kaikkea uhreille ja uhrien omaisille siitä, että lainsäädäntö turvaa ja haluaa tukea heille aiheutuneissa kärsimyksissä (Puhemies koputtaa) ja antaa rikoksentekijöille oikeanlaatuisen tuomion. Emme voi olla unohtamatta myöskään sitä, että kyllä rikoksentekijät joutuvat hyvin paljon miettimään sen jälkeen, jos tuomiot ovat oikeansuhteisia, kannattaako siihen rikokseen ryhtyä.

Arvoisa rouva puhemies! Tähän päätän tämän puheenvuoroni ja toivon, (Puhemies koputtaa) että eduskunta suhtautuu tähän myötämielisesti.

Riksdagen avslutade debatten.

Riksdagen remitterade ärendet till lagutskottet.